

de kommer ud igen og ikke længere er fanger, så de kan opbygge et liv uden kriminalitet.

Så ville vi langt bedre kunne forebygge, at der bliver nye ofre, vi kunne forebygge, at de, der er ansat i fængslerne, bliver nødt til at gå på pension så tidligt. Hvis det var det, man havde som formål, så var det en helt anden debat, vi skulle have, end denne her meget vide bemyndigelsesbestemmelse.

Vi håber, at det under udvalgsarbejdet kan lykkes at gøre det lidt mindre ringe end det, der ligger her, men jeg kan altså ikke forestille mig, at vi kan nå så langt, at vi vil kunne stemme for det.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det er den del af forslaget, der handler om elektronisk fængsling, jeg har et spørgsmål til.

Jeg kan huske for år tilbage, at daværende medlem af Folketinget for Enhedslisten hr. Søren Søndergaard og undertegnede var på en studietur til Sverige, hvor vi netop så på elektronisk fængsling. Jeg var sådan set overbevist i forvejen, men efter turen var hr. Søren Søndergaard også overbevist om, at det var en god idé. Jeg kan ikke huske det præcist, men jeg tror faktisk, at vi dengang lavede et fælles beslutningsforslag om det.

Derfor er jeg nødt til spørge i dag: Hvad er der sket hos Enhedslisten, siden man har foretaget denne kovending fra, at man var meget positiv over for det, til, at man nu faktisk er ret meget negativ over for det?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu skal jeg ikke kunne sige, hvad hr. Søren Søndergaard har udtalt efter at have været med hr. Tom Behnke i Sverige.

Jeg kan sige det, som jeg også gav udtryk for her, at den situation, vi har i dag, er, at man er gået væk fra tidligere tiders politiske enighed om, at vi ikke skulle have flere fanger i fængslerne, som jeg kan huske at hr. Tom Behnke også var enig i, da han sad i Folketinget, og at vi i stedet skulle sikre, at vi hele tiden løbende udviklede alternativer til straf og justerede de forskellige former for strafferammer.

Man er gået over til en eskalerende udvikling, hvor vi sætter flere og flere mennesker i fængsel, en udvikling, der ligner den, der er i USA, og derfor er vi meget betænkelige ved, at man så også begynder at bruge elektroniske fodlænker,

når man har en politik, hvor man bare hele tiden udvider antallet af mennesker, der er under kriminalforsorgens opsyn. Derfor synes vi, at man hellere skulle gå ind og se på nogle andre former for straf end denne her form.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne indlede med at takke for, at næsten alle partier har haft en positiv tilgang til i hvert fald det store element, der er i lovforslaget, og som omhandler muligheden for nu at etablere hjemmeafsoning eller sagt med andre ord elektroniske fodlænker.

Der har været en principiel diskussion også om det her lovforslag, og det er også rejst et par gange tidligere i dag af flere af ordførerne, hvor meget forskelligt et lovforslag kan indeholde. Hr. Simon Emil Ammitzbøll har faktisk sagt det næsten ved samtlige de ordførelser, han har holdt i dag, og fru Line Barfod og fru Anne Baastrup har også været inde på det under lovbehandlingen i dag.

Kl. 13.50

Jeg har også tidligere i dag redegjort for, hvad det er for overvejelser, der gør sig gældende, når man siger, hvor meget et lovforslag kan indeholde, for at man kan sige, det har en fælles identitet. Jeg synes sådan set, uden at jeg kan afgive nogen løfter, at det er en rimelig og fin nok diskussion at tage, hvor meget man kan pulje sammen.

Man kan dog sige, at på det her område er det jo alt sammen noget, der vedrører kriminalforsorgens forhold. Det er ikke sådan ting, der foregår i alle mulige forskellige rum. Men jeg skal i hvert tilfælde nok have det med i mine overvejelser også i det videre forløb, for det er også helt klart i regeringens interesse, at man er tilfreds med kvaliteten af den indholdsmæssige del af loven.

For så vidt angår lovforslagets første del, den, der omhandler fodlænker, har der jo været meget massiv opbakning til det. Jeg må sige, at det skuffer også mig meget, at Enhedslisten ikke rigtig tror på det her som en alternativ afsoningsmulighed. Meningen er jo altså, at man først får samfundstjeneste, og at fodlænken træder ind frem for en almindelig ubetinget frihedsstraf, hvor man kommer i et åbent fængsel. Der synes jeg faktisk ud fra et resocialiseringssynspunkt, at det her er en langt, langt bedre løsning. Men det er ikke mig, der skal rådgive Enhedslisten om, hvilken af de forskellige afsoningsformer det er